

Núm. de Protocol: 2000084/2018
Núm. de Rotlle: TSJA-0000015/2020

AUTE 12-2020

PARTS:

Demandant incidental: Sr. GPC

Representant: Sra. AHD

Advocada: Sra. LCM

Demandat incidental: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. EVC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-quatre de setembre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **TSJA-0000015/2020**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 18-2020, de 16 de juliol, va desestimar el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència del Tribunal de Batlles de 3 de novembre de 2018, que, al seu torn, havia confirmat la resolució de GOVERN del 3 de d'octubre de 2018, que desestimà el recurs d'oposició que l'agent havia formulat contra una petició d'intercanvi d'informació en matèria fiscal emanant de l'autoritat competent del Regne d'Espanya.

2.- La representació de la part agent ha interposat incident de nul·litat d'actuacions contra l'esmentada sentència, en considerar que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció que garanteix l'article 10 de la Constitució, sobretot –es diu- el de la doble instància; que la sentència d'aquest Tribunal analitza si la sol·licitud del Regne d'Espanya reuneix els requisits que exigeix l'OCDE així com el conveni bilateral, especialment si la sol·licitud d'informació fiscal tenia o no nexa aparent amb la investigació oberta, i, en conseqüència, la part agent manté que la sentència d'aquest Tribunal únicament conté una motivació aparent.

3.- En data 10 d'agost de 2020 la Sala Administrativa d'aquest Tribunal ha dictat aute pel que acorda suspendre l'execució de la sentència núm. 18-2020, de 16 de juliol, fins que es resolgui el present incident de nul·litat.

4.- La representació del GOVERN s'ha oposat a les pretensions de l'agent i ha sol·licitat que es desestimí íntegrament l'incident, ja que no s'ha produït cap infracció del dret a la jurisdicció, sinó que la contrapart pretén que es revisi de nou la qüestió de fons que era objecte del procés.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com ha dit aquesta Sala de forma reiterada, l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- En aquest cas, la part agent replanteja les mateixes al·legacions que ja van ser examinades en la sentència que va posar terme al procés, cosa que no s'adequa a l'objecte i finalitat d'aquest incident.

En efecte, com ja es va dir a la sentència 18/2020, pel que fa al requisit sobre si la informació sol·licitada per les autoritats espanyoles era o no previsiblement rellevant, es comprova que l'agent va presentar declaració d'IRPF a Espanya fins l'any 2013, però ja no ho va fer l'exercici de 2014, al·legant que, des d'aleshores, és resident fiscal a Andorra.

Però de les dades que ofereixen les autoritats fiscals espanyoles hi ha indicis per entendre que continua residint a Espanya, per la qual cosa hauria d'haver presentat la seva declaració de renda al país veí.

En definitiva, no es pot compartir la al·legació relativa a que la informació sol·licitada no sigui "previsiblement rellevant", ja que està en joc que, efectivament, l'agent sigui resident fiscal a Andorra, per la qual cosa, si manté la seva residència real a Espanya, les dades sobre els comptes bancaris controlats per l'agent, sens dubte són previsiblement rellevants amb la investigació oberta.

D'altra banda, tampoc pot tenir favorable acollida la al·legació relativa a que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció que garanteix l'article 10 de la Constitució, sobretot –es diu- el de la doble instància. I es que la sentència objecte del present incident resol totes les qüestions plantejades al recurs d'apel·lació, i, a més, es conclou que la Sentència del Tribunal de Batlles dona resposta a les al·legacions formulades per l'agent.

En tot cas, no es pot imputar a la sentència dictada per aqueix Tribunal que incorri en incongruència omissiva. I es que dins del procés contenciós-administratiu, cal distingir entre "*arguments*", "*qüestions*" i "*pretensions*". Així, tota demanda o recurs –i tota contestació o oposició al recurs-, ha de venir sustentada per uns motius d'impugnació (o d'oposició), que expressen el vici o vicis o les infraccions jurídiques que s'imputen (o l'obstacle que impedeix acollir-les), i que constitueixen les qüestions plantejades, que hauran de fonamentar-se en l'argumentació jurídica, constituïda per les raons que, segons el parer de la part, determinen el vici al·legat –o la manca d'aquest-, i finalment estan les pretensions o peticions que la part formula.

Així, el deure de congruència exigeix del jutgador que es pronunciï sobre les pretensions i que analitzi les qüestions, però, en canvi, no succeeix el mateix amb els arguments, que només constitueixen el discórrer lògic-jurídic de la part, i no imposen al jutgador el deure de respondre a través d'un discurs propi necessàriament paral·lel al formulat per les parts, bastant amb que el seu sigui adequat i suficient per resoldre les qüestions i decidir sobre les pretensions.

I així ho ha entès el Tribunal Constitucional mitjançant Aute del 7 de setembre de 2018, en el marc de la causa 2018-29-RE:

“Pel que fa a la incongruència omissiva al·legada per la recurrent cal recordar que aquesta hauria de derivar de la incongruència que pogués existir entre el contingut del petitum de les parts i la resolució de l'òrgan judicial. No es pot al·legar incongruència pel fet de no haver obtingut una resposta detallada a cadascun dels arguments de les parts i quan el petitum ha estat resolt d'acord amb les proves i els indicis a disposició de l'òrgan judicial, elements que fonamenten la seva decisió.”

En definitiva, les conclusions a què ha arribat la sentència sobre aquests punts no són evidentment compartides pel recurrent, però això no suposa òbviament que s'hagi vulnerat el dret a la jurisdicció, que no garanteix obtenir un pronunciament favorable a les pretensions de la part.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament la demanda incidental que formula la part agent.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

1r.- Desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions que formula la representació de la part agent contra la sentència núm. 18-2020, de 16 de juliol.

2n.- No efectuar un especial pronunciament en matèria de costes.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.